

herunder fastsætte gennemsnitstakster for en given ydelse over en given periode. Direktoratet for Udlændinges pålæg til en udlænding om at betale de i 1. pkt. nævnte udgifter tillægges udpantningsret.«

10. § 42 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Direktoratet for Udlændinge tilvejebringer og driver indkvarteringssteder for udlændinge, der er nævnt i stk. 1. Dette kan ske i samarbejde med Dansk Røde Kors eller med andre private organisationer eller selskaber, som er godkendt hertil af indenrigsministeren. Statslige styrelser, som er godkendt hertil af indenrigsministeren, eller en kommune kan endvidere efter aftale med Direktoratet for Udlændinge tilvejebringe og drive sådanne indkvarteringssteder.«

11. I § 42 a indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Direktoratet for Udlændinge kan bestemme, at en i stk. 1 nævnt udlænding, uanset om den pågældende selv har tilstrækkelige midler til sit underhold, skal tage ophold efter direktoratets nærmere bestemmelse. En sådan udlænding må ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, lægge hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv.«

12. § 46, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Direktoratets afgørelser kan, bortset fra de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., og § 53 a nævnte afgørelser, påklages til indenrigsministeren.«

13. § 48, stk. 1, affattes således:

»Afgørelse om afvisning ved indrejsen, jf. §§ 28, stk. 1, og 29, stk. 1 og 2, og afgørelser om iværksættelse af foranstaltninger efter §§ 30, 34 og 36 kan træffes af vedkommende politimester eller politidirektøren, hvis afgørelser kan påklages til indenrigsministeren. Politiets afgørelse om iværksættelse af foranstaltninger efter §§ 37 c–37 e kan, såfremt afgørelsen ikke kan indbringes for domstolene i medfør af §§ 37 c–37 e, påklages til indenrigsministeren. En klage til indenrigsministeren efter 1. og 2. pkt. har ikke opsættende virkning.«

14. § 53 affattes således:

»§ 53. Flygtningenævnet består af en for-

mand og et af indenrigsministeren fastsat antal næstformænd og andre medlemmer.

Stk. 2. Ved nævnets behandling af en sag, der er af principiel karakter, medvirker foruden formanden eller en af næstformændene 6 medlemmer, hvoraf 1 medlem udpeges af indenrigsministeren, mens 2 medlemmer beskikkes efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp, 2 medlemmer beskikkes efter indstilling fra Advokatrådet og 1 medlem beskikkes efter indstilling fra udenrigsministeren.

Stk. 3. Ved nævnets behandling af sager, der ikke er af principiel karakter, medvirker foruden formanden eller en af næstformændene 1 medlem, der er beskikket efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp, og 1 medlem, der enten er udpeget af indenrigsministeren eller beskikket efter indstilling fra udenrigsministeren eller Advokatrådet.

Stk. 4. Drøftelse af spørgsmål om almindelige retningslinjer for nævnets arbejde m.v., herunder retningslinjer for, hvilke grupper af sager der behandles efter bestemmelsen i stk. 2, sker i nævnets koordinationsudvalg, der sammensættes som nævnt i stk. 2 og så vidt muligt består af faste medlemmer.

Stk. 5. Sager, hvor betingelserne for at opnå asyl åbenbart må anses for at være opfyldt, kan behandles af formanden eller en af næstformændene alene.

Stk. 6. Formanden og næstformændene skal være dommere. Medlemmerne beskikkes af indenrigsministeren for en periode på højst 4 år. Genbeskikkelse kan finde sted.«

15. § 53 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afslår Direktoratet for Udlændinge at give opholdstilladelse efter § 7 til en udlænding, der opholder sig her i landet, anses afgørelsen for påklaget til Flygtningenævnet. Påklages en afgørelse som nævnt i stk. 1, har klagen opsættende virkning.«

16. I § 55 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Kan det ud fra hensynet til sagens fremme ikke anses for forsvarligt, at den advokat, som udlændingen ønsker beskikket, medvirker, kan Flygtningenævnet nægte at beskikke den pågældende som advokat for udlændingen. Ønsker udlændingen i stedet en anden advokat beskikket, skal Flygtningenævnet beskikke den pågældende, medmindre beskikkelse kan nægtes efter 1. pkt.«